

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
27. 02. 2014 do
28. 02. 2014

Število objav: 10
Tiskani mediji: 9
Splet: 1
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Kulturna šola
Linhartovo srečanje
Rastoča knjiga

Seznam objav v zbirki:

Naslov		majhnost je tudi prednost		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 6	Površina: 147 cm ²
	Rubrika / Datum	Iz naših občin, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 4	Avtor	Markelj L.		
	Teme	Kulturna šola		

Naslov		Učenci napisali abecedo vrednot		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 7	Površina: 250 cm ²
	Rubrika / Datum	Iz naših občin, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 5	Avtor	J. A.		
	Teme	Rastoča knjiga		

Naslov		Seminar za mažorete		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 7	Površina: 71 cm ²
	Rubrika / Datum	Iz naših občin, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 6	Avtor	J. A.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Ribniška dolina poje		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 9	Površina: 25 cm ²
	Rubrika / Datum	Iz naših občin, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 7	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Ustvarjalnost vas naredi velike		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 40	Površina: 306 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 8	Avtor	Luzar M.		
	Teme	Rastoča knjiga		

Naslov		Kaj vse se da narediti iz žic!		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Dolenjski list; 0		
	Rubrika / Datum	Novice, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 9	Avtor	Markelj L.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Jezik je pomembno in močno orodje		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Posavski obzornik; 54000	Stran: 3	Površina: 785 cm ²
	Rubrika / Datum	Naš pogovor, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 10	Avtor	Radi Smilja		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Večer ljudskih pesmi in viž		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Posavski obzornik; 54000	Stran: 5	Površina: 115 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 13	Avtor	Klemenčič K.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Znamenite hiše Milana Rožmarina		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Posavski obzornik; 54000	Stran: 6	Površina: 121 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 27. 02. 2014		
Stran v zbirki 14	Avtor	Levičar Sonja		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kaj pa Leonardo?		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 23	Površina: 279 cm ²
	Rubrika / Datum	Podravje, 28. 02. 2014		
Stran v zbirki 15	Avtor	Pičenko Peklar Slavica		
	Teme	Linhartovo srečanje		

Majhnost je tudi prednost

Na podružnični šoli Orehovica pridno delajo – V petih razredih 68 učencev – Dobri pogoji

OREHOVICA - Osnovna šola Šentjernej ima od leta 1963 tudi podružnično šolo v Orehovici. Zadnja leta jo uspešno vodi Ivica Padaršič, ki sicer tu poučuje že tri desetletja. Kot pove, imajo dobre pogoje za delo, saj ima matična šola vedno posluš za njihove potrebe, sodelujejo tudi pri skupnih projektih, ravno tako je pohvalna podpora občine Šentjernej.

Šolska stavba je bila nazadnje temeljito obnovljena leta 1991, ko je dobila tudi telovadnico. Zaradi rednega vzdrževanja in sprotnih obnov zdaj večjih potreb na šoli ni. S prenovo bližnje ceste so pred šolo uredili tudi avtobusno postajališče. Zadovoljni so tudi z učnimi pripomočki in vsemi učili, ki omogočajo sodoben pouk, seveda pa ta zgodba ni nikoli dokončana.

Število otrok zadnja leta ostaja približno enako. V letošnjem šolskem letu v Orehovico zahaja 68 otrok iz enajstih okoliških vasi, med katerimi so tudi vozači. Od uvedbe devetletke imajo pet razredov s po 15, 16 učenci. Oddelki niso kombinirani. Zanimivo je, da se za orehovsko šolo odločajo tudi starši otrok, ki bi sicer po okolišu sodili v matično šolo Šentjernej, »saj je majh-

Ivica Padaršič. (Foto: L. M.)

nost lahko tudi prednost. Manj številčni oddelki omogočajo, da se učitelji otrokom bolj posvetijo, lažje sledijo njihovim individualnim potrebam, kar mnogim veliko pomeni,« pravi vodja šole. Na šoli so zelo aktivni, vodijo različne projekte, vse leto pripravljajo različne dogodke in prireditve. Jeseni so v tednu otroka v Šentjerneju zaigrali odlično predstavo, tudi ob nedavnem kulturnem prazniku so otroci uživali v pestrem tednu kulture z zanimivimi gosti. Dejavnosti bodo nadaljevali, saj želijo otrokom dati čim več, obenem pa si prizadevajo tudi, da šola, ki je že eko, dobi tudi naziv **kulturna šola**.

L. Markelj

Učenci napisali abecedo vrednot

Nastalo je 25 miselnih vzorcev in več literarnih prispevkov – Na CIK Trebnje si želijo, da bi projekt živel naprej, tudi v širšem obsegu

TREBNJE - Učenci osnovnih šol iz Trebnjega, Šentruperta in Velikega Gabra so v tem šolskem letu veliko razmišljali o vrednotah, pod okriljem CIK Trebnje so namreč naštetje šole pristopile k projektu **Abeceda vrednot – rastem v sebi in s teboj**. Tako je nastalo 25 izvirnih miselnih vzorcev, vsaki črki naše abecede so posvetili enega, in več literarnih del, vse skupaj je svoje mesto dobilo v posebni knjižici, ki je izšla ob tej priložnosti.

Prejšnji teden, ko se je projekt zaključil, je na CIK potekala zaključna slovesnost, ko so odprli tudi razstavo miselnih vzorcev. »Najprej nam je učiteljica razložila, kaj so vrednote, potem smo vsak na svoj list napisali, kar nam je prišlo na misel v zvezi s tem,« je o začetnem po-

Katja Kos

teku dela povedala **Katja Kos**, učenka devetega razreda OŠ Trebnje. Ko smo jo vprašali po njenih vrednotah, je izstrelila: »Življenje, radost, veselje, učenje, izobraževanje, nam mladim je pomembna tudi zabava.«

»Gre za povezovalni projekt, ki v ospredje postavlja vrednote. Želeli smo povezati razmišljanje otrok in odraslih, pa tudi idejo **Rastoče knjige** in miselne vzorce,« je pojasnila direktorica CIK Trebnje **Patricija Pavlič**, ki je prepričana, da bodo mladi vrednote, o katerih so se pogovarjali več mesecev, najlažje ponotranjili z aktivno učno metodo miselnih vzorcev, o katerih je veliko pisala Marija Gabrijelčič, soproga idejnega očeta **Rastoče knjige** Janeza Gabrijelčiča. Prav on je lani prvi začel govoriti o Abecedi odličnosti, mojstrstva in etike. »Včasih smo na Forumu odličnosti na Otočcu govorili o vrednotah, ki smo jih iskali na črke a, e, i, o, u, v smislu: treba je biti aktiven, etičen, imeti energijo, biti inovativen, odgovoren, aktiven pri učenju. Potem smo videli, da so pomembne tudi druge črke, zato smo šli na abecedo odličnosti,« je pojasnil **Gabrijelčič**.

Koordinatorica projekta o vrednotah na CIK Trebnje **Barbara Jerovšek** je pohvalila vse, ki so se priključili projektu: »Sodelovali so skoraj vsi učenci in učitelji teh treh šol. Upamo, da se bo projekt nadaljeval, vsaka šola bo napisala še svojo abecedo vrednot,« je dajala, Pavličeva pa je omenila, da želijo ta projekt nadaljevati.

J. A.

Na zaključku so nastopili učenci vseh treh šol. (Foto: J. A.)

SEMINAR ZA MAŽORETE - Minulo soboto je trebanjska izpostava JSKD v športni dvorani Dolenja Nemška vas pripravila seminar za mažorete. Z aerobiko in plesnimi tehnikami je zbrane v dan uvedla domača mentorica Urška Barle, mažoretni del, ki mu je bil odmerjen večji del programa, pa je vodila Maja Žigman iz Zagreba s korepetitorko Viktorijo. Obdelale so tehniko s palico višjih stopenj in sestave koreografije z upoštevanjem novih elementov. Nadaljevalnega seminarja so se udeležile mentorice, trenerke in tudi mažorete, prišlo je 37 udeleženk iz Dobove, Kopra, Krškega, Novega mesta, Sevnice, Radeč in Trebnjega. (J. A., Foto: M. Femec)

Ribniška dolina poje

SODRAŽICA - Jutri ob 19. uri bo v dvorani OŠ dr. Ivan Prijatelj potekala območna revija odraslih pevskih zborov in malih vokalnih skupin. Na prireditvi, ki jo organizira OI JSKD Ribnica pod naslovom Ribniška dolina poje, bodo nastopili: vokalna skupina Anamanka, cerkveni mešani pevski zbor sv. Rok, oktet Gallus, oktet Potoški fantje, nonet Vitra in Glasbena šola Ribnica.

BRUSNIŠKA RASTOČA KNJIGA

Ustvarjalnost vas naredi velike

V OS Brusnice z gledališko igro počastili 3. obletnico brusniške **Rastoče knjige** - France Bernik: Etika kot način življenja

VELIKE BRUSNICE - V osnovni šoli Brusnice so s premiero gledališke predstave **Brusniška ohcet** zaznamovali 20. februarja 3. obletnico brusniške **Rastoče knjige**. Skupaj s slavnostnim govornikom akademikom Francetom Bernikom so krajevemu šolskemu dogodku dodali še nekaj narodne in mednarodne širine.

Brusniško ohcet je njena avtorica Jasna Pavlin oprla na izročilo v Brusnicah. »Vaška legenda pravi, da so domačini ponudili na neki ohceti pečene ga mačka,« pojasnjuje. Igro sta režirali Darja Šinkovec in Milena Jaklič, Lučka Pavlin je poskrbela za kostume.

»Naša šola je do zdaj izdala že sedem knjig,« je o rasti **Rastoče knjige** povedala ravnateljica OŠ Brusnice Jasmina Hidek in napovedala, da bo šola ob 5. obletnici brusniške **Rastoče knjige** izdala zbornik, skozi miselne vzorce posvečen vrednotam, zajetim tudi v Abecedi mojstrstva, odličnosti in etike, t. j. v projektu, ki ga izvajajo v šoli.

Janez Gabrijelčič, eden od utemeljiteljev **Rastoče knjige**, je na prireditvi pospremil dejavnosti brusniške šole z izjavo, da je številčno majhna šola Brusnice s svojo dokazano ustvarjalnostjo velika šola. »In to je tudi smisel **Rastoče knjige**: ustvarjalnost. Edina pot za nadaljnji razvoj sveta je, da se poglobimo v to, kar nam ponujajo knjige: umetnost, kulturo in znanje,« je rekel in se obrnil posebej na učence: »Tudi vi lahko postanete tako veliki znanstveniki, kot je naš akademik France Bernik.«

France Bernik, slavnostni govornik, je na primeru Abecede mojstrstva, odličnosti in etike pripisal velik pomen dobremu delu. »Izjemno pomembna je etika. Toda etika ne kot nauk, etiko je treba živeti. Gre za etiko kot zgled dobre in resničnosti, kot zgled trajnih antičnih vrednot,« je rekel Bernik.

Nekdanji ravnatelj OŠ Brusnice Jože Jazbec je na prireditvi v odzivu na naše vprašanje dejal, da je začel v tej šoli izdajati knjige, da bi javnosti predstavili še neobjavljene pesmi svojega pred-

hodnika Ivana Perhaja. V nadaljevanju je šola izdala med drugim še pesniško zbirko nekdanjega novomeškega gimnazijca Toneta Srebrnjaka iz Gabrja.

V okviru tokratne 3. obletnice brusniške **Rastoče knjige** so se v šoli poklonili ustvarjalnosti tudi z razstavo slik Mateje Markelj iz Dolenjega Suhadola.

M. Luzar

Ravnateljica Jasmina Hidek s Francetom Bernikom (levo) in Janezom Gabrijelčičem pri kipcu, ki ponazarja rast **Rastoče knjige** v Brusnicah. (Foto: M. L.)

Brusniška ohcet je naredila dober vtis na občinstvo. (Foto: M. L.)

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 1

Kaj vse se da narediti iz žic!

Komentiraj Natisni Objavi Objavi Objavi Všeč mi je 0

27.2.2014 | 11:40

Šentjernej - Počitniške dni so mnogi otroci izkoristili za druženje na raznih delavnicah. Novomeška izpostava **javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** jih je v sodelovanju s Kulturnim centrom Primoža Trubarja organizirala tudi v šentjernejskem kulturnem hramu.

Delavnica s Ksenijo Pejanovič.

V ponedeljek so otroci pod vodstvom Tatjane Grabrijan in Laure Laban izdelovali maske in klobuke, drugi dan pa so se pod vodstvom Ksenije Pejanovič lotili izdelkov iz žic. Neverjetno, kaj vse se da narediti iz žic – od raznih igrač, okraskov do lepega nakita. Mladi so se izkazali z ustvarjalnostjo, kot je povedala Petra Zorn, pa so bili veseli tudi dobrega obiska – v ponedeljek je prišlo 26 otrok, v torek pa preko dvajset, v glavnem iz šentjernejske občine, nekaj pa tudi iz novomeške.

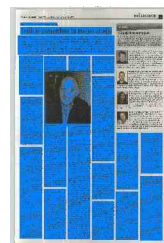
Marca v Šentjerneju pripravljajo novo delavnico ustvarjanja pastelov z univ. dipl. slikarko Mojco Lampe Kajtna.

Besedilo in foto: L. Markelj

[< nazaj](#)

Galerija

Rado Kostrevc, šolnik in kulturnik:

Jezik je pomembno in močno orodje

KRMELJ - Življenjska pot 53-letnega profesorja zgodovine in sociologije ter specialista managementa Rada Kostrevca (med drugim je tudi bibliotekar ter učitelj fakultativnega pouka računalništva in informatike) iz Krmelja je močno prepletena s šolstvom in kulturo. Po zaključenem študiju se je zaposlil kot učitelj zgodovine na OŠ Krmelj, kjer je bil devet let tudi ravnatelj. Poklicna pot ga je nato vodila kot predavatelja v Šolo za ravnatelje na Brdu pri Kranju, a po dveh letih se je vrnil v šolske klopi kot ravnatelj OŠ Trebnje. Na področju ljubiteljske kulture je pričel delovati leta 1978, ko se je kot dijak vključil v delo sekcije Mladi kulturniki pri DKŠD Svoboda Krmelj. Od takrat je vpet v delo na področju kulture v domačem kraju že več kot tri desetletja, kjer je pustil pomemben pečat.

Ste šolnik in kulturnik. V preteklosti so bili učitelji nosilci kulturnega dogajanja v kraju. Je še vedno tako? Poklic učitelja je čedalje bolj kompleksen, zato se ne čudim, če se kdo občasno umakne iz javnosti, saj potrebuje čas, da ponovno napolni »baterije«. Sam sem vlogi učitelja in kulturnika prepletal vsa leta službovanja v krmeljski osnovni šoli. Nobena prireditev se ni zgodila brez sodelovanja šole ali nekoga iz šolskih vrst. Ja, mislim, da so v manjših krajih učitelji še vedno nosilci kulturnega dogajanja.

Znani ste kot zelo dober retorik. Menite, da ima vpliv na to tudi vaša zgodnja vključitev v domače društvo in vaši številni nastopi na odru?

Sam pri sebi sicer nikoli nisem videl kakšne posebne retorične spretnosti, mi je pa bilo nekaj od tega verjetno položeno že v zibelko, nekaj te spretnosti se je razvilo v času šolanja, nekaj pa se še razvija. Vsekakor so nastopi pomembni za piljenje spretnosti govornika in so tudi meni pomagali, da sem lahko vplival na razvoj te spretnosti. Zavedam se, da je v mojem poklicu jezik pomembno in močno orodje, s katerim moram znati dobro ravnati, če hočem uspešno opravljati svoje poslanstvo.

V obdobju osemdesetih let ste v okviru DKŠD Svoboda Krmelj začeli pripravljati literarne recitale in režirati gledališke igre. Kakšne izkušnje vam je to prineslo? Prve krajše recitale sem pisal po intuiciji, združil sem

poezijo in vezno besedilo v smiselno celoto, ki je tvorila dovolj zanimivo poetično predstavitev, da se je publika pozitivno odzivala. Recitalom so sledile gledališke igre, kot so Zlata goska, Cesarjeva nova oblačila ... in zahtevni trodejanjski Ptice selivke ter Tolmun in kamen. Z obema smo gostovali po Sloveniji in se udeležili tudi revije gledaliških skupin, kjer smo na regijskem srečanju dobili srebrno plaketo. To je bil čas, ko je kulturno dejavnost v veliki meri podpirala Zveza kulturnih društev občine Sevnica. Takrat še ni bilo **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti**, ki bi nas spodbujal in strokovno vodil. Še danes sem zelo vesel, da mi je takratni sekretar za kulturo, žal že pokojni Albert Felicijan, omogočil udeležbo na seminarjih za režiserje amaterskih gledaliških skupin, kjer sem dobil osnovni vpogled v gledališko igro. Tovrstno udejstvovanje mi je zagotovo prineslo izkušnje pri delu z ljudmi ter pri pripravi in izvedbi prireditev, ki so kasneje v določenem obsegu postale tudi del mojega profesionalnega poslanstva.

V letu 1993 ste pričeli z organiziranjem likovnih razstav, ki so postale tradicionalna dejavnost v kraju ... Prva razstava je bila razstava stripa in risane filma akademskega kiparja in ilustratorja Mikija Mustra, ki je bila zelo odmevna. Ne le zaradi Mustra, ki je nekaj časa živel v Krmelju, saj je bil njegov oče prvi zdravnik v krmeljski rudarski bolnišnici, ki so jo rudarji leta 1927 zgradili na severnem robu Krme-

lja, temveč tudi zaradi svoje vsebine, saj je bil strip kot izrazno sredstvo v preteklosti nekako prezrt oziroma je bil označen kot produkt »gnilega zahoda«. Ker je bila to ena od prvih tovrstnih razstav v Sloveniji, se je zanjo zanimal Dolenjski muzej, ki me je povabil k sodelovanju. Nastala je večja razstava, ki je obkrožila celo Slovenijo in jo je v dveh letih videlo prek 30.000 ljudi. V zadnjih letih pa so bolj odmevne likovne razstave, ki so povezane s krmeljsko likovno kolonijo. Te organizira likovna sekcija DKŠD Svoboda, sam prispevam samo konceptualno zasnovano in izvedbo predstavitev.

Tudi lik jamskega škrate Knapca je zaživel z vašo pomočjo.

Ob raziskovanju rudarske preteklosti v kraju me je prešinilo, da bi oblikoval lik škrate, ki bi bil čisto naš in zanimiv tudi za učence, katerim bo pričevalec rudarjenja v naših krajih. Niti predstavljati si nisem, da se bo iz te ideje razvil tako simpatičen in prepoznaven lik krmeljskega škrate, ki je tudi v širšem slovenskem prostoru nekaj posebnega. Za sodelovanje pri udejanjanju ideje sem poprosil Staneta Pečka, znanega kulturnega delavca iz Mokronoga, ki je znal to moje videnje dobro ujeti v literarno predlogo. Lik je dobil svoje ime in vsebinsko podobo, sodelovanje z Mikijem Mustrom pa je prineslo upodobitev lika Knapca, kot ga poznamo danes. Knapec je prisoten na različnih prireditvah, spremlja predstavitve dejavnosti šole in kra-

ja, predstavlja se na sejmih, proslavah in na vseh prireditvah, ki v svoji vsebini ponujajo tudi promocijo Mirnske doline. Verjamem, da ima Knapec še zanimivo prihodnost.

Vaša posebna ljubezen je petje ...

Hja, moja pevska zgodba je malo posebna že zaradi tega, ker so mi v otroštvu dopovedovali, da nimam posluha in da naj se ne trudim, ker iz mojega petja ne bo nič. To v širši rodbini, kjer so vsi sloveli kot dobri pevci, že ni bila najboljša spodbuda. Nisem se vdal. V osnovni šoli sem se vključil v pevski zbor. Najprej zato, ker smo se morali vključiti, sčasoma pa mi je postalo to všeč. Tudi v gimnaziji sem kot bodoči učitelj v okviru interesnih dejavnosti moral obiskovati pevski zbor. Potem pa je bilo moje prepevanje bolj naključno. Prepeval sem na družinskih praznovanjih in ob kitari na kakšnem pikniku. Samozavest mi je malce okrepilo sodelovanje v ansamblu Miltoni, kjer sem se na hitro naučil igrati bobne in začel prepevati tudi narodnozabavne pesmi. Sredi devetdesetih let sem za petje uspel navdušiti skupino prijateljev, s katerimi smo že prej kaj skupaj zapeli, in nastala je moška vokalna skupina Svoboda, ki se je kasneje preimenovala v moško vokalno skupino Lira Krmelj. Letos bomo praznovali 20 let delovanja, vseskozi pa je naš pevovodja Franci Bastardi, nekdanji učitelj in ravnatelj, ki me je nekoč vključil v pevski zbor Osnovne šole Krmelj. Naša skupi-10

na je vokalno dovolj čista, da je njeno petje ušesom prijeto, nimamo pa izstopajočih vokalov, kar bi nas delalo še posebej atraktivne. Zato pa imamo izdelane glasbene recitale, po katerih smo že vsa leta prepoznavni. Sam pri tem prispevam tekstualno predlogo, v kateri pridejo do izraza zapete pesmi. Mislim, in to nam nastopi tudi potrdijo, da je naša izrazna moč ravno v tej kombinaciji pesmi in besede.

Dva dvoletna mandata ste vodili DKŠD Svoboda Krmelj. Na kaj ste najbolj ponosni?

Vodenje društva sem prevzel v času, ko je bilo zaradi sprememb družbenega sistema in nastajanja novih družbenih okoliščin potrebno na novo opredeliti poslanstvo društva kot družbeno pomembnega. Društvo je upravljalo s krmeljskim kulturnim domom in z vsa ostalo infrastrukturo na športnih površinah, samo je skrbelo za stroške elektrike, vode, ogrevanja in vzdrževanja. V tem času je bila obnovljena varnostna razsvetljava, izvedena nujna sanacija tal v dvorani in na odru, izgradnja garderob v zaodruju ter nabava stolov v parterju in na balkonu. Obnovljen je bil tudi prostor za knjižnico. V tem času smo za Mladinsko sekcijo Krmelj izvedli osnovno ureditev prostorov v kleti kulturnega doma, kjer delujejo še danes. Najpomembnejša pa je bila izgradnja samostojne kurilnice in obnova centralne napeljave, ki je bila za društveno blagajno izjemno velik zalogaj. Ne vem, kako bi bilo, če ne bi finančno pomagali podjetje Inkos in takratni direktor Rudi Bec, podjetje Lisca in takratni direktor Vili Glas ter podjetnik Branko Bregar iz Hinjc nad Krmeljem.

V Krmelju je še en kulturni spomenik, ki čaka na obnovo - Jakilova graščina ... Jakilova graščina je bila po kategorizaciji, ki smo jo obravnavali na enem izmed občinskih svetov, uvrščena v skupino kulturnih spomenikov, ki imajo za lokalno oko-

lje poseben pomen. Sama stavba arhitekturno ni nekaj posebnega, predstavlja pa neko identiteto kraja, ki je poldrugo stoletje imelo rudarsko podobo. Zavedam se, da obnova, še posebej v sedanjih časih, ni enostavna naloga.

Kot občinski svetnik večkrat opozorite na Mirnsko dolino, za katero se zdi, da je zaradi prometnih povezav precej odmaknjena od vseh večjih središč.

V preteklosti je železnica s prihodom v te kraje številnim omogočila zaposlitev in zaslužek ob sami gradnji, povezala je odročne kraje z večjimi centri in dejansko pomenila »okno v svet«. Takratna politika si je zelo prizadevala vsaj večja naselja čim bolj povezati z železniškimi tiri. Nekako tako danes gledamo na t. i. tretjo razvojno os. Naš del doline je namreč z občinskim središčem povezan z eno prometnico, ki se vije po dolini reke Mirne. Obstaja sicer še ena cesta, ki pa je ožja in ima s tega vidika omejitve, zato je pomembno, kako bo v ta prostor umeščena tretja razvojna os, da ne bomo ostali »slepi žep«. Javnega prevoza skoraj ni, kar za starejše predstavlja kar pomembno omejitev, in morda me zato žalostijo in obenem jezijo zadnji dogodki v zvezi z zapiranjem poslovalnic Nove Ljubljanske banke v manjših krajih. Že tako odmaknjeni od središč bomo z izgubo poslovalnice v Krmelju postali še bolj oddaljeni. S predsednico Krajevne skupnosti Krmelj Slavico Mirt in s sevniškim podžupanom Janezom Kukcem smo bili sicer na pogovoru v Ljubljani, kjer so nas prijazno sprejeli in poslušali, a to je bilo tudi vse.

Večina bodočih srednješolcev iz Mirnske doline se odloča za nadaljevanje šolanja v Novem mestu, za izobraževalne ustanove v Posavju se odločijo redki. Kaj je po vašem mnenju razlog za to? Hm, po eni strani je odgovor enostaven, po drugi pa ima ta pojav svojo kompleksnejšo plat. V času mojih sre-

dnješolskih let je moral tisti, ki je šel v Krško ali Novo mesto, ostati v internatu, ker ni bilo na voljo ustreznih prevozov. Danes se starši otrok odločajo za Novo mesto, ker imajo srednješolci organiziran avtobusni prevoz do šole in nazaj. Morda k tej odločitvi pripomore tudi naša percepcija o Novem mestu kot o nekem regionalnem središču, ki naj bi ponujalo srednješolcem več možnosti. Potrebno pa je omeniti tudi to, da se je obseg kovinske industrije v naši dolini, ki je srednješolce s tega območja usmerjal v tehnično šolo v Krškem, bistveno zmanjšal. Prav tako je v zadnjih dvajsetih letih postopoma, z ukinitvijo obrata Lisce v Krmelju pa dokončno usahnilo zanimanje za tekstilni program. O tem smo morda razmišljali prepozno. Del odgovora pa verjetno prispeva tudi pogled na mrežo strokovnih šol in gimnazij v regiji in vplivna področja teh šol. Ampak to je že del širše razprave, ki se je bomo enkrat tudi morali lotiti.

Zakaj je življenje v kraju, ki ima bogato in zanimivo preteklost, kljub težki gospodarski situaciji prijetno? Življenje v Krmelju je prijetno na svojstven način. Med domačini so še vedno žive pripovedi o življenju rudarjev in njihovih družin. V kraju so spominska obeležja, ki ohranjajo del rudarske preteklosti. Okolje je naravno, z mnogimi koticiki za rekreacijo in sprostitve. Prebivalcem kraja je omogočen dostop do osnovnih storitev, ki jih nudijo vrtec, šola, zdravstveni dom, pošta, banka, trgovine in druge storitvene dejavnosti. V kraju, v katerem sem odraščal in v katerem sem ostal s svojo družino, imam številne prijatelje. Tukaj najdem prepotraben mir za uspešno izpolnjevanje vsakodnevnih službenih obveznosti. Prometne povezave pa mi navkljub vsemu omogočajo, da sem v dobre pol ure lahko v katerem od regijskih središč.

Smilja Radi

Page: 3

Reach: 54000

Country: SLOVENIA

Size: 785 cm2

Kazalo

3 / 3

Rado Kostrevc

Večer ljudskih pesmi in viž

ARTICE - 15. februarja se je v Prosvetnem domu v Artičah odvijalo 17. območno srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž, ki so ga naslovili »Kdor hoče še pet', mora skrajja začeti«. Prireditev je potekala v organizaciji JSKD - Območne izpostave Brežice in ljudskih pevcev Fantov artiških KUD Oton Župančič Artiče. Slednji so na odru nastopili prvi, v deželo ljudskega petja in melodij pa je obiskovalce pope-

Nastopila je tudi domača folklorna skupina.

ljalo še 12 skupin: Folklorna skupina KUD OZ Artiče, Ljudski pevci Bizeljsko, Ljudske pevke Cerklje ob Krki, Vaški fantje z Doln' KUD Slavček Velika Dolina, Krajski muzikanti KUD Slavček Velika Dolina, Koledniki iz Bušече vasi, KD Ljudski pevci Sromlje, Dobovski pevci KD Franc Bogovič Dobova, Ljudske pevke Žejno KUD Anton Kreč Čatež ob Savi, Pevci iz Globokega, Godalna skupina z oprekljem FS KUD OŽ Artiče in Kapelski pubje. Predstavitve nastopajočih skupin je prebiral **Simona Rožman Strnad**, ki je ob zaključku večera poudarila, da sta ljudska pesem in glasba pomembni za ohranjanje naše preteklosti, za kakovost bivanja v sedanjosti in za našo prepoznavnost v prihodnosti.

K. Klemenčič

Znamenite hiše Milana Rožmarina

KRSKO - JSKD Območna izpostava Krško je 11. februarja v Dvorani v parku pripravila odprtje slikarske razstave Milana Rožmarina z naslovom Znamenite hiše.

Milan Rožmarin (v sredini) ob svojih delih

Avtorja in njegova dela je predstavila Alenka Cernelič Krošelj, ki je zapisala: »'Barve', je najbrž ena prvih misli vsakega, ki vstopi v prostor, kjer so razstavljeni slike Milana Rožmarina, naravoslovca - fizika, ki razume svet okoli sebe bolj racionalno kot tisti, ki številne, čeprav preproste zakonitosti našega okolja ne razumemo. A vendar je tudi to racionalno razumevanje in znanje lahko predvsem vzgib za prehajanje iz enega sveta v drugega. Za razumevanje sveta, kot ga lahko razumejo samo kompleksne osebnosti in znotraj te kategorije predvsem ustvarjalci ... Vsaka slika ima svoj naslov in svoj original na točno določenem mestu in v točno določenem okolju. Vendar pa so ti naslovi samo del komunikacije oziroma so »igra« avtorja z mislimi in dojemanjem obiskovalca.« V glasbenem programu so nastopili učenci Glasbene šole Krško Matic Sotošek, Jakob Ban in Eva Fritz, ki sestavljajo pihalni trio pod vodstvom učitelja Robija Pirca, ter harmonikarja Elvis Preskar in Eva Bahčič pod vodstvom Martine Horvat. Razstava bo na ogled do 4. marca.

Sonja Levičar/P. P.

Kaj pa Leonardo?

Ljubiteljski igralci Šus teatra iz Dražencev to gledališko sezono vabijo s predstavo Evalda Flisarja. Delo mladih gledališnikov je vse bolj odmevno tudi v slovenskem prostoru

SLAVICA PICERKO PEKLAR

"Osebnost so mi najboljše dramski teksti in gledališke predstave, v katerih protagonisti, ki pripadajo določeni bolj ali manj marginalizirani družbeni skupini, na svoj originalen način izražajo mnenja o ključnih vprašanih človeškega obstoja. S tem družbi držijo zrcalo, v katerem realnost odseva posredno in gledalcu ali bralcu omogoča interpretacijo vsebine v skladu z njegovimi izkušnjami. Ko pa je vse to zavito v satiro, črni humor in duhovit dialog, tekst ali predstava dobiva dodatno energičnost in občutek verjetnosti. In prav vesel sem, da dramski tekst Kaj pa Leonardo avtorja Evalda Flisarja vse to ima. Zelo redko se najde tekst, ki paciente na nevrološkem inštitutu v realnih situacijah prikazuje komično, satirično, zabavno in norčavo, vendar hkrati ohranja njihovo verodostojnost in se zaveda resnosti obravnavane tematike," pravi **Aljaž Godec**, režiser predstave, s katero to gledališko sezono občinstvo navdušujejo člani ljubiteljske gledališke skupine Šus teater, ki že vrsto let deluje pri Kulturnem društvu Draženci. Z lansko predstavo Kripl so se mladi gledališniki iz hajdinske občine na **Linhartovem srečanju** uvrstili med sedem najboljših ljubiteljskih gledaliških skupin v Sloveniji.

Utrinek z letošnje gledališke predstave Šus teatra iz Dražencev (Arhiv društva)

"V skupini so se z leti sodelovanja izoblikovali prijateljski odnosi, gre za druženje, ki nas vse bogati, nazadnje pa naredimo še nekaj dobrega za naše gledalce, ki se iz leta v leto vračajo in nas spodbujajo k novim ustvarjalnim izzivom," ugotavlja študentka **Maja Čuš**, njen soigralec **Marko Todorovič** pa dodaja, da "kljub prijateljstvu ostajamo kritični do svojega dela in stremimo k visoki kakovosti naših predstav". Čeprav so amaterska gledališka skupina, poudarjajo igralci, se zavzemajo za profesionalen način dela, pri tem pa jim s svojim znanjem in neverjetno spretnostjo pomaga režiser. "Vsaka naša predstava ima globoko sporočilno vrednost, gledalcev ne pusti ravnodušnih, ampak jih nagovori k razmišljanju," pravi **Matjaž Godec**, ki je prepričan, da dobro predstavo naredijo medsebojna kemija, ljubezen do odra in predanost delu. "Vsi, ki sodelujemo v Šus teatru, se iz leta v leto trudimo, da z amatersko zasedbo

ter omejenimi sredstvi ustvarimo vrhunski projekt, ki našemu občinstvu ponuja razvedrilo in ga nikoli ne pusti ravnodušnega. Uspehi, ki jih zadnja leta žanjemo, so plod predanega timskega dela, stalnega izpopolnjevanja v igralskih veščinah in zabavnega druženja, ki ni zapovedano, ampak se kar zgodi," pravi **Jana Žerak**, igralec **Damijan Zagoršek** pa v pavzi ene od vaj doda, da so skupina, ki "ima dušo" in jo, kot se veseli **Katja Svenšek**, sestavljajo čudoviti ljudje. Človek, so prepričani člani Šus teatra, bi težko našel boljši način preživljanja prostega časa. Da je mogoče z dobro voljo in ustvarjalno energijo ustvariti na prvi pogled nemogoče, je prepričana **Mojca Prigl**. Šuseki, kot si radi rečejo sam in da že na vajah energija kar valovi med njimi, še posebno močno pa to občutijo na predstavah, ko se ta njihova ustvarjalnost prelije v dvorano, med gledalce, in je to najlepše, kar se jim lahko zgodi.